

Decizia nr.60 emisă de DGFP Hunedoara în anul 2005

Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara a fost sesizată asupra contestației formulate de petentă.

Contestatarea a fost formulată împotriva măsurilor dispuse prin raportul de inspecție fiscală încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul D.G.F.P. a județului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, privind neacordarea dreptului de restituire a taxei pe valoarea adăugată.

Contestatarea a fost depusă în termenul prevăzut de art.176 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Văzând că în speța sunt întrunite condițiile prevăzute de art.174 și art.178 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 Republicată, privind Codul de procedură fiscală, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este competentă să soluționeze cauza.

I. Prin contestația formulată, petenta invocă în susținerea acesteia prevederile art.143 alin.(1) lit.I din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și Ordinul ministrului finanțelor nr.141/2004, potrivit cărora beneficiază de restituirea taxei pe valoarea adăugată.

Contestatoarea fiind o organizație non-profit, unde veniturile se realizează din donații și contribuții persoane fizice și neavând activitate comercială, statul nu are ce impozita, toate utilitățile și serviciile necesare realizării obiectivului religios sunt exceptate

II. Prin raportul de inspecție fiscală, organele de control ale D.G.F.P. a județului Hunedoara - Activitatea de control financiar fiscal, au constatat următoarele:

Inspeția fiscală a fost efectuată în vederea soluționării cererii de restituire a taxei pe valoarea adăugată aferentă trim.I 2005 depusă de către contestatoare la Administrația finanțelor publice a municipiului Hunedoara.

În urma verificării organele de inspecție fiscală au constatat faptul că documentația care a însoțit cererea de restituire a taxei pe valoarea adăugată, nu îndeplinește cumulativ cele trei condiții menționate la art.2 din OMF nr.141/2004.

Contestatoarea solicită la restituire taxa pe valoarea adăugată aferentă facturilor ce reprezintă contravaloarea energiei electrice, gaz, telefon, prestări servicii RAIL.

III. Având în vedere constatările organelor de control, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada supusă verificării, se retin următoarele:

Cu privire la cauza supusă soluționării, Direcția generală a finanțelor publice a județului Hunedoara este investită să se pronunțe asupra măsurii privind nerestituirea taxei pe valoarea adăugată stabilită prin raport de inspecție fiscală contestat, în condițiile în care aceasta se stabilește printr-un act administrativ fiscal emis de organul fiscal competent.

În fapt, măsura de nerestituire a taxei pe valoarea adăugată contestată de petentă **a fost luată de organele de inspecție fiscală prin raport de inspecție fiscală** urmare controlului desfășurat ce a avut ca obiectiv soluționarea cererii de restituire a taxei pe valoarea adăugată înregistrată la Administrația finanțelor publice a municipiului Hunedoara.

În drept, art.82 alin.1 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, prevede:

“(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art.79 alin. (2) și art. 83 alin. (4);***
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”***

Articolul 85 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, prevede:

***“Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere
Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:***

- a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;”***

Articolul 106 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, prevede:

“(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției, din punct de vedere factual și legal.

(2) Dacă, ca urmare a inspecției, se modifică baza de impunere, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi comunicat în scris contribuabilului.

(3) În cazul în care, ca urmare a efectuării inspecției fiscale, au fost sesizate organele de urmărire penală, decizia de impunere privitoare la obiectul sesizării penale se poate emite după soluționarea cu caracter definitiv a cauzei penale.”

Potrivit articolului 178 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată:

“(1) Contestatiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează[...].”

Astfel, restituirile sau nerestituirile de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat se stabilesc în toate cazurile prin acte administrativ fiscale, care constituie titluri de creanță și sunt susceptibile de a fi contestate, la baza lor stând fie rapoartele de inspectie fiscală, fie procesele verbale prevăzute de art.94(2) și art.105 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală.

Totodată, organele de inspectie fiscală nu au competența de a stabili nerestituirea taxei pe valoarea adăugată pe baza de raport de inspectie fiscală sau proces verbal, acestea din urmă neavând calitatea de act administrativ și pe cale de consecință nefiind susceptibile de a fi contestate.

Intrucât verificarea s-a finalizat prin nerestituirea taxei pe valoarea adăugată, organele de inspectie fiscală aveau obligația de a emite *“decizia privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat”*, singurul titlu de creanță care produce efecte fiscale față de contribuabil potrivit dispozițiilor art.85 din OG nr.92/2003, republicată privind Codul de procedură fiscală .

Dispozițiile Codului de procedură fiscală reglementează potrivit art.1 din acest act normativ *“drepturile și obligațiile părților din raporturile juridice fiscale privind administrarea impozitelor și taxelor datorate bugetului de stat”*.

Având în vedere și prevederile art.182(5) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, privind Codul de procedură fiscală, care precizează ***“Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate nu se va mai proceda la analiză pe fond a cauzei”***, organul de soluționare a contestațiilor nu va mai proceda la analiză pe fond a cauzei.

Astfel, având în vedere faptul că raportul de inspectie fiscală contestat nu constituie titlu de creanță precum și faptul că petenta a contestat acest act care va sta la baza emiterii unui act administrativ fiscal, contestația apare ca prematur formulată fiind lipsită de obiect deoarece obiectul unei contestații îl formează numai un act administrativ fiscal.

Astfel, conform prevederilor legale în vigoare precizate în conținutul prezentei decizii, urmează a se respinge contestația formulată de petentă ca prematur formulată pentru taxa pe valoarea adăugată fără drept de restituire, urmând ca organele de inspectie fiscală să analizeze constatările efectuate prin procesul verbal în vederea emiterii deciziei, conform legii.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 82, art.85, art.106, art.174 și art.185 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată, privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE:

Respingerea contestației ca prematur formulată.